

nemlig den, at det hele Land iøvrigt vilde være omtrent dækket og skjærmet paa den mest effektive Maade. Det er jo ogsaa en bekendt Sag, at en Tilnærmelse mod Syd har fundet meget ivrige og tilbøls meget talentfulde Forsvarere i vort Fædreland i de senere Aar. Idet jeg erkjender det meget Rigtige og meget Sande, der er fremsat i deres Anskuelser, er jeg dog paa ingen Maade blind for den store Fare, der ligger i en lille Stats intime Forbindelse med en stor, navnlig igjennem den Paavirkning af økonomisk og national Natur, som en lille Stat har meget ondt ved ikke at give efter for i en længere Periode. Jeg skal iøvrigt ikke fordybe mig videre i dette Spørgsmaal, jeg har kun fremsat disse Bemærkninger for at begynde min Formening om, at jeg vel kan tænke mig en Alliance og som Betingelse derfor Kjøbenhavns Befæstning, at jeg vel kan tænke mig et Kjøbenhavn befæstet og i Forbindelse dermed en Stræben efter Neutralitet, men at jeg anser en Neutralitetsbestræbelse uden Kjøbenhavns Befæstning for at være en fuldstændig politisk Illusion. — Til Slutning ønskede jeg kun at bringe den ærede Ordfører min Paaskjønneelse og Tak for hans Udtalelse overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup). Det var mig umægtelig en meget stor Tilfredsstillelse at høre, at det Udgangspunkt, som Flertallet havde taget i sin Betænkning, ikke var det, hvortil det ærede Medlem bekjender sig. Jeg vil haabe, at det maa være ret længe, inden enhver danskt Mand og Kvinde kan slutte sig til de Betragtninger, der fremsattes fra det ærede Medlems Side, thi jeg frygter for, at skulde det blive Tilfældet, hvad han forleden Dag ansaa for temmelig nærliggende, vilde det vistnok ogsaa snart være tilende med os som Folk, som selvstændig Nation.

Hansen (Esbendborg Amts 2den Valgkreds): Der er i disse Dages Forhandlinger ikke saa sjældent faldet Øtringer, som for mig have været en Gjenlyd fra Forsvarsmøderne. Det er ikke saa sjældent, at Udtalelserne paa Forsvarsmøderne have endt saaledes, at man nu af Kjærlighed til Fædrelandet skulde gaa ind paa Kjøbenhavns Befæstning med Alt, hvad dermed staar i Forbindelse, og man udtalte det i Reglen paa en saadan Maade, at man lod forstaa, at alle de, der ikke vilde være med til at befæste Kjøbenhavn, ikke vare besjælede af den rette Fædrelandskjærlighed. Jeg anser det for meget ubølgigt, naar der ogsaa her i denne Sal kan fremkomme Øtringer, hvori der kan lægges en saadan Mening, og jeg tror, at det i det Hele taget vilde være

heldigt for et godt Resultat af vore Forhandlinger, om vi havde den samme Agtelse for og den samme gode Tro til Andres Fædrelandskjærlighed, som vi gjerne ville, at de skulde have til vor, saa at vi ikke uden den yderste Nødvendighed drage i Tvivl, at vore Medborgere og da særlig vore Kolleger i Thinget vare besjælede af den rette Fædrelandskjærlighed. Ved selve Forsvarsloven, saaledes som den er forelagt os, og hvori Midtpunktet aabenbart er Kjøbenhavns Befæstning mod Landfiden, skal jeg ikke opholde mig længe, fordi det er min bestemte Overbevisning, at denne Sag ikke vil kunne gennemføres. Jeg vilde saa gjerne bidrage Mit til, at de, der ere Venner af Kjøbenhavns Befæstning mod Landfiden, ogsaa kunde komme til den Overbevisning, at denne Sag ikke kan gennemføres, og at derfor alle deres Bestræbelser, hvor oprigtige og vel mente de end kunne være, ere spildte. Jeg har tidt beklaget, at saamange gode Kræfter have anvendt deres Tid og deres Evne paa en saadan Sag Landet rundt, som det er min Overbevisning ikke vil kunne gennemføres, hverken under denne Regjering eller under nogen som helst anden. Det er under denne Forhandling faldet mig ind, at vore Kolleger her i Thinget, Venner af Kjøbenhavns Befæstning, ikke have lagt Mærke til, at der allerede i Regjeringens Stilling for flere Aar siden er et Motiv, der umuliggjør, at idetmindste denne Regjering vil kunne gennemføre den. Vi erindre vistnok Allesammen, at dengang der i Samlingen 1875—76 blev fra Folkethingets Side gjort et Forsøg paa at gennemføre Forsvarssagen, idet man knyttede dertil den Betingelse, at de dermed forbundne Udgifter skulde indkomme ved en Indtægts- og Formueskat, da erklærede den nuværende Finansminister, at selv om Flertallet, Mindretallet og Regjeringen fuldstændig kunde enes om selve Forsvarsforanstaltningen, saa vilde Regjeringen dog ikke gaa ind derpaa, forsaavidt Betingelsen derfor var, at man skulde ind paa en ekstraordinær Indtægtskilde, en Indkomst- og Formueskat, og den høitærede Minister svøiede til: Jeg haaber, at denne Udtalelse vil være saa ren og klar, at der ikke skal kunne finde nogen Misforstaaelse Sted. Altsaa dengang stillede Folkethinget sig paa det Standpunkt, at, naar man overhovedet skulde gaa til saa store, overordentlige Udgifter, saa maatte man sørge for, at de fornødne Midler kom ind paa en saadan Maade, at de bleve udredede i Overensstemmelse med Skatteevnen, saavidt man menneskelig talt kunde ramme den. Det var Folkethingets Stilling dengang, og jeg tror ikke, at der er Noget her i Salen, der tvivler